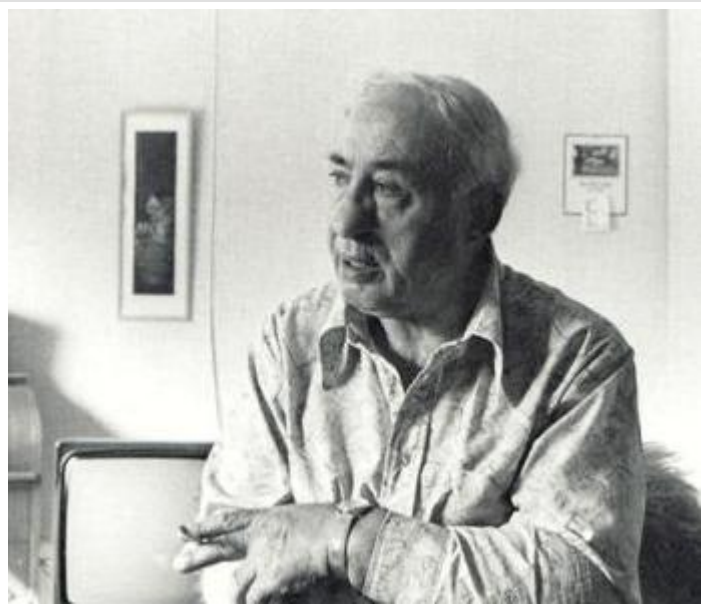

دهستيکي به سهرهاتي نهو مروقهی که زور له چيروکی من دهچی

چيروکی زيانم

عير فان . ش

من هرگيز لهو باوهره دانه بووم که چيروکی هيچ کهسی دیکه له به سهرهاتي ژيانی من سخت و ناخوشتتر بووېن، به لام کاتيک چيروکی ژيانی سلیمان، نهو مروقهی که سالی ۱۹۸۱ له سوید مردووه، خوینده وه، له دلوه گريام، ناخر به سهرهاتي ژيانی نهو زور له هی من قورس و دهر دناکتر بووه، نهو به تنیا ناواری هندنه ران بووه به تنیایش سهری ناوه توه.

سلیمان لهو چاوپیکه وتنه که روژنامه وانیکي سویدی سالی ۱۹۸۱ له گهلیدا کردوویه تی به کورتي به سهرهاتي ژيانی خوی گپراوه توه، ناماژهی به کویزه وهری و مهرگه ساته کان نه کردووه، به سادهی خمه کانی تهمه نی خوی گپراوه توه، سلیمان گوتیوه تی: "سالی ۱۹۱۱ له گوندی تونسترای باکوری کوردستان له دایک بووه، دوو برای دیکه هه بووه، به لام کاتيک له شکرکی تورک به به سهرهاتي قړکردنی نهوان په لاماری گونده کهی نهوانی داوه، نهوان له گهل دانیشتوانی گونده که یان ناچار بوونه که هه لبین و خزیان دهر باز بکن، نهو کات تهمه نی سلیمان ۷ سالان بووه" منیش دوو برای دیکه هه بووه، له گوندیکی باشووری کوردستان ده ژیاين، حکومه تی به عس گه ماروی داین، نیمه ش هه لاتین.

سلیمان گوتیوه تی له سهرهاتي هه لاتندا دایکی که توانای هه لگرتنی مندا له بچو که کهی نه بووه، فری داوه جی هینتووه، چهند سعات دواتر دایکشی مردووه، بهو شیوه دایکی و برایکی له سهرهاتي راکردن دا گیانیان له ده ست داوه، نهو سالی برای له گهل باوکی چونده تهمه نیان به ایجان. منیش له سهرهاتي هه لاتندا دایکم و خوشکه بچو که کهم له ده ستا، دایک له شاخ هه لدریا، خوی و کچه کهی گیانیان له ده ست دا، من و باوکم و براکه م خومان گه یانده ئیران. سلیمان لهو دیداردا که دوايین دیداری بووه، گوتیوه تی که له نازهره ایجان باوکی کوی خوی

کردووه، نهو و سالی برای بهرو گورجستان رویشتون، له که لاوهی که نزیک شاری تغلیس، پیته ختی نهو ولاتدا ژیاون. نیمه ش که چوینه ئیران، له شاروچکه یه کی نزیک تارانی پیته ختی ئیران گپرساینه وه، باوکم لیمان دایرا، باوکم نه مرد، به لکو ژنیکی دیکه هیتاو نیمه ی ناچار کرد که بچینه شوینی دیکه و کار بکن.

سلیمان باسی کردووه که له تغلیس کابرایکی نه لمانی ناسیووه، نهو سلیمانی له گهل خوی بژ گوندیکی ئوکرایسای بر دووه، که سیکي دیکه ش سالی برای له گهل خویدا بر دووه، ئیدی له یه کتر دابراون و یه کتر یان نه دپته وه. من و براکه شم به یه که وه روومان له مورغدراییک کرد، به لام خاوه نه کهی نهیا منی وهرگرت، براکه می نارد بژ لای ناسیواییکی دیکه ی که رهزو باخیکی گه وهری هه بووه، نه سپی جزا جوری به خنیو دهر کرد. ئیدی بهو شیوه یه من و براکه م له یه کتر دابراین، به لام نیمه مانگانه یه کترمان ده بینی.

سلیمان باسی کردووه که کابرای نه لمانی له گهل خراپ بووه دارکاری کردووه، چهند جاریک هه لاتووه کابرا په یادی کردو توه، دواتر چو تهمه نی دیکه و مالیکی سویدی به خزیان گرتووه. خاوه ن مورغدرایه کهی منیش زور دلره ق بوو، ره زیل و قرچوک بوو، رقی له دانی خوی ده بووه که نانی

بکات. سلیمان دهره تی نه وهی بژ هه لته که وت تا مردن براکه ی بدوژیته وه، به لام من داوی رویشتنی نهو خیزانه به مانگیک براکه ی خوم دوزیه وه، ماوه یه که به یه که وه گوزهراندنمان، به لام بژ لای باوکم نه گه راینه وه.

من زور بی په روا به دواي کارکردن ده گه رام، براکه م له ژيانی ناواری بیزارو ماندوو بیوو، به هزی نهو په یوه ندییه که له گهل هه ندییک کورد دروستی کردبوو، به مبه سستی شه رکردن له پیناو رزگارکردنی زیدی باب و باپیران گه رایه وه و چه کی پیشمه رگایه تی له شان کرد. من رقم له چهک و چه کداری ده بووه، نهو هنده ش تهمه ن نه بوو تا بژ چه کداری ده ست بدم، بژیه من تنیا مامه وه. براکه م رویشت و نه گه رایه وه، من دهمزانی له گهل کئی بهرو ولات گه رایه وه، بی په روا به دواي سوزاخی ده گه رام، سهره نجام هه والی شه هیدبوونی براکه م پیگه یشت، ئیدی ده ستم له ویش به ربوو، نهیا مامه وه، ناچار بووم خوم له نینو تارانی دهریادا ون بکه م و بژیوی روژانه م په یدا بکه م. هیواش هیواش بالام دهر کرد و گه وره ده بووم، شه ری عیراق - ئیران تهنگی به گنج و لاوان هه لچنی بوو، به وه یه وه ده بوايه زور لیژانته هاموشوی بازار بکه م، به ده گمن نه بووايه دهر نه ده که وتم، به رده وام لهو کارگه یه ده مامه وه که کارم تیدا دهر کرد.

من نه که هه ر ناگام له باوکم نه ماوو، به لکو نه مده زانی له دونیای دهره وهی کارگه چی ده گوزهری، خاوه ن کارگه مروقیکی به سالچووی دلپاک بوو، ریژی دهرگرت، به زه یی پیندا ده هاتنه وه، دهریانی ناتوانم هاتوچوی بازار بکه م، نهو بژ خوی خوراک و پینداویستی بژ دابین ده کردم.

له ریگه ی رادیووه هه والی کیمیا بارانکردنی شاری هه له بجه م بیست، هه ر له ریگه ی رادیو شه وه هه والی راگرتی جنگی نیوان عیراق - ئیرانم به رگویی که وت، یه که مین زور دهر دناک و دووه میان زور شادی هین بوو. هه رچه تده من بیرم له گه رانه وهی نیشتمان نه کردبووه، به لام جار جار که تنیا ده مامه وه،

غوربه ت به خوی هه لته ده گرتم و به ره وه یاده وهر یه کانی مندالی ده یگیرامه وه، خوم له نینو زیدو خزماتی خوم ده دپته وه، مندالی بانگی دهرگرمه وه، دهمویست به راکردن بژ لای بکه ریتمه وه، دوايی بیردم له بیگه سی خوم دهر کرده وه، کزو مه لول سهرم له سهرین گیر ده کردو دهر ازام.

دواي راهه ستانی شه ر ئیدی هه ناسه یه کم وه بهر هاتنه وه، دهمتوانی دواي کارکردن به سهر شه قامه کانی تاراندایا سیه یه که بکه م، ده چوومه کوچه عه رب، هه ندیچار ده چوومه تیرمینالی نازادی هه ر له خوم هه بونی کوردی په ریووم دهر کردم و نهوانم ده ناسیه وه، جار جار له نیان نزیک ده بوومه وه، به لام من خوم وهک کوردیکی تاران ده ناساند، هه رگیزیش باسی سیاسه تهم نه دهر کرد.

سهردانه کانی کوچه عه رب دؤست و ناشنای زوریان بژ په یدا کردم، که سانیکم ناسی که په رؤشی رویشتن بژ نه وروپا بوون، دلی منیشیان به لای خزیان راکیشا، من پارو پولم کوز کردبووه، به لام نه مده وئیرا هه روا له خوزایی بیدرؤیتم، روژیکان نهو مه سه له یه م لای خاوه ن کاره کم باس کرد، نهو بژ خوی حه زی به نه وروپا نه دهر کرد، به لام دلگه رمی کردم، تنیا ریتویتی کردم که باوهر به هه موو که سیک نه که م، ناگام له خوم بی و خوم نه فقه وتینم، ناموژگاریه کانی باوکانه و دلسوزانه بوون، ئیدی زور به وردی له مه سه له کم کولیه وه، ریگه ی هات و نه هات بوو، سهره زوی کردن به گیان بوو، ویرای نه وان هه شه وه ناشنکانکم دلیان نهرم کردم، به گویزه ی به رنامه ی داریژراو له تاران به ریگه وتین و به ره وه مه شه هد رویشتن، له وی به کیتی سؤقیه تی خورت بگره هاتین. هه رچه تده ریگه کهی زور سخت و دژوار بوو، به لام بی گرفت گه یشتینه موسکو. ئای که شاریکی ساردبوو. من له تهمه نی خومدا ساردی بهو شیوه یه م نه بینی بوو، جلی گهرم له به رد دهر کرد، پالتوی نه ستورم کری بوو، که چی هه ر گهرم نه ده بوومه وه، سهرما گه ماروی دابووم، ده بیه زاندم. هه لپه ی دهر بازبوونم دهر کرد، وه لی

دهرچوون پیایوی شاره زای دهویست.

من به بی که سی و له ته نیایدا گه وره بیووم، باکم به غوربه ت و ناواریه ی نه بوو، هیشتا پیم له هه ژده سالی نه نابوو، نه مه ش دهره تی دهرچوونمی ناسان کردبوو. له مؤسکو ژماره یه که کوردم ناسی که له وی دهاینخویند، نهوان زمانان و شاره زابوون، ریگه ی دهرچوونیان بژ دوزیمه وه. منیان راهه سستی کابرایکی روس کرد، گوتیان نه مه قاچاچغیه وه هتا سویدت ده بات.

کابرای روس له به رانه ر بردی من بژ سوید پارویه کی که می داواکرد، من زیاترم پیوو. ئیدی به ره وه تالین به ریگه وتین، له ویوه به په ساپورتیکی به رازیلی سواری که شتی بووین و له به نده ریکی سوید دابه زین، هه ر زور به ناسانی له کونترول و پولیس دهر بازبوون. کابرای روس دلؤشان و راستگو بوو، به بی کیشه و گرفت منی گه یانده سوید، له گه لم هات و به رده م به ریوه به ریتی په نابه ران مالئاوی لیکردم. من چونکه تهمه ن له هه ژده سالی که متر بوو، منیان به مالیکی سویدی سپارد. نهوان ژن و میزیدیکی به خته وهر بوون، تهمه نیان له سه رووی په نجا سالی ده بوو، هیچ مندالیان نه بوو، له گوندیکی نزیک پیته خت ده ژیان، ماوه ی سال و نیویک له گهل نهوان دا ژيام، به هزی نه وان هه زمان فیربووم و به خزیای فیرگه م ته واو کرد.

به سهرهاتي من و سلیمان زور له یه کتری ده چن، نهو به هزی شه ر ناواریه بوو، دواي شه ر گه یشته سوید له نیو خیزانیکي سویدی ژیا، منیش به هزی شه ر ناواریه بووم، دواي ته واو بوونی شه ر گه یشته سوید و له نینو خیزانیکي سویدی ژیانم و زمان فیربووم. نه وهی من و سلیمان له یه کتر جیا ده کاته وه نه وه یه، نهو به تامردن که سوکارو ولاتی خوی نه دپته وه، به لام من گه رامه وه ولات، خزم و که سانی خوم دپته وه، باوکم دوو براو سی خوشکی دیکه ی بژ هیتاومه ته ژیان، هه رچه تده خوشه ویستی باوکم له دلی مندا سراوه تهره، به لام تا نهو په ری سنوور خوشک و براکانی خوم خؤشده وین. خوا تهمه نیان دریز بکات و سهرکه وتوویان بکات

چاوه کانت تهمه نت دیار دهکات

بژ تهمه نی مردوه کان دهر کرد، زانستوانانیش ماوه یه که رادیوکار بوونیان بژ دیاریکردنی میژووی ئیسکه کان ده کار دهر کرد، دواتر بژ مینای دان سوودیان لئوهرگرت، تا ماوه ی مردنیان ده ست نیشان بکری، به لام ئیستا زانستوانان بژ ده ست نیشان کردنی تهمه نی مروقه کان سوود له کاربونی ۱۴ وهر بگرن.

خالی لاواری نه م لیکولینه وه یه نه وه که دواي پوکانه وه جه سته ی مروّف له ماوه ی چهند روژیکدا گه رده بینی له بین ده چی، نه مه ش بژ دیاریکردنی تهمه نی نه وان هه ی که ماوه یه که به سهر مردنیان دا تیپه ریوه ناکام ده می نپته وه، به لام بژ دیاریکردنی تهمه نی زیندووان کاریگه ری و نه نجام باش به رده سته وه ددات، هاوکاری باش به پولیس و لایه نی دادوهری ده کات. زانستوانان پیناوايه کریستالی گه رده بینی چاو له کاتی هاتنه دنیاوه نه ندازی خوی وهر دهر گری و تا مردن گوزرانکاری به سهر دانایه ت، به وه یه شه وه کاتی هاتنه ژیان ده ست نیشان دهر کری.

زانستوانانی دانمارک له دوزینه وه داهیتانیکي که م وپته دا توانیان به هزی که رده بینی چاوی مروّفه وه تهمه نی مروّف دیار بکن. زانستوانانی ولاتی دانمارک له لیکولینه وه یه کدا که ماوه ی سال و نیویکی خایاندووه بهو راستبه گه یشتوون که به هزی کریستالینه کانی دور بینی چاوه وه ده توانی سال و مانگ و روژی له دایک بوون دیاری بکری.

بلاوکاروهی پلوس ون Plos one بلاوی کردو توه که زانستوانانی دانمارک به رادیو کاربونی که ناوه وهی کریستال دیاری ده کات، توانیوايه تهمه نی ۱۳ که س به ته واری ده ست نیشان بکن، نه مه ش دوزینه وه داهیتانی سهرسوره یته ره، له مه وه به دوا ده توانی تهمه نی هه موو که سیک نیشان بکری و که س نه توانی فرت و فیل له تهمه نی خویدا بکات، خوی بچووک یان گه وره پینشان بدات.

نیلز نیروپ لیکوله ری پزیشکی دادوهری زانستگه ی کزپنهاگن رایگه یانده که نیمه بژ ناسینه وهی مروقه کان همیشه به دوا داچوونمان

چون دلی هاوسه رکه کت خوش دهکیتا!

دیناریشت له باخه ل نه بوو، به لام هه ر به لینی پییده هه رکاتی پاره ت هاته ده ست نهو شتانه دهر کری و به شایسته ی نهوی ده زانیت.

۷- له سالیادی له دایک بوونی و سالروژی زه ماوه ندتان دا دیاری دلپه سندی بژ بکره. له روژی دلان و روژی خوشه ویستیدا دیاری تاییه تی بژ بکره و له باوه شی بگروه وا پینشان بده که ژیان به بی نهو هیچ واتایکی نیه و نابی!!

۸- نه گهر ویستی بژ هه ر شوینی بچن، ریگه ی لی مه گره و پرسپاری لیمه که، وا پینشان بده که متمانه ی ته وای پیده که یه ت و ده زانین که پاک و بیگه رده.

۹- سه ریچی بریاره کانی مه که، له کاتیکدا که تووره و دل تونده تو نارام و له سه رخز دانیشه.

۱۰- هه ولیده کارسازیکی باش بیت، شاره زایی پیویست له به راری ژيانی هاوسه ریتی و سیکسیدا په یدا بکه، توانای چاک کردنه وهی هه موو شته شکاوه کانی ماله وه ت هه بی

خوشکی به ریژم نه گهر تو ش ده ته وی که دلی میرده که خوش بکه یه ت و ژيانیکی بی کیشه و گرفتی خیزانی بژ خوت و منداله کانت

برای به ریژم نه گهر ده ته وی دلی هاوسه رکه کت خوش بکه یه ت و ژيانیکی بی کیشه و گرفتی خیزانیت هه بی، زور پیویسته که :

۱- ریژی خه سو، خه زورو خوشک و براکانی هاوسه رکه کت بگریست! به رده وام له لای هاوسه رکه کت باسی نهوان بکه یه ت، وا پینشان بده یه ت که غه ربییان ده که یه ت.

۲- هه میشه ستایشی ده ست په زی هاوسه رکه کت بکه یه ت، نه گهر قوزه لهورتیشی دروست کردبوو هه ر سوپاسی بکه و وا پینشان بده که تام و چیژیکی خوشی هه یه.

۳- به رده وام خوشه ویستی خوتی بژ دوویات بکه ره وه، باس له جوانی و کابانی و ده ست رهنگینی هاوسه رکه کت بکه.

۴- هه رچی ویستی بژی دابین بکه، هه رگیز به ره قی وه لامی مه دهره وه.

۵- هه رگیز تهمه شای ژن و کچانی دیکه نه که یه ت و پینان سهرسام نه بیت.

۶- هه میشه ناماده یی خوت بژ کرینی جل و به رگی نوئ و ناومالی تازه پینشان بده، ته نانه ت نه گهر یه ک

کاره کانی خوی نه نجام بدات.

دروست بکه یه ت، تنیا و تنیا: به پرسپارکردن و زور گوتن میرده که ت بیزار نه که یه ت، لئی گه ری با به تنیا له ژووره وه داینیشی و